

רס"ר ארזי טירן ז"ל

רס"ר ארזי טירן ז"ל
בן 33 בנפלו

בן מיכל ויוסף

נולד ב-כ"ה בתשרי תרכ"ט , 17/10/1968

נפל בפעילות מבצעית

ב-כ"ז בניסן תשס"ב , 9/4/2002

שרת בחיל רגלים

מקום נפילה: ג'נין

באזור: יהודה ושומרון

נקבר בחדרה

רס"ר טירן ארזי ז"ל

אתמול היה אמוד להשתחרר

טירן היה קבלן עצמאי בזיפות, ש"תענוג היה לעבוד איתו", כדברי שותפו ■ בן 34 במותו

רס"ר טירן ארזי ז"ל

מאת סופר **ענבר**

אתמול בשלוש לפנות בוקר התעוררה איילת ארזי משנתה והרגישה כי משהו נורא קרה. היא התקשרה במחירות לשרון, חברתה המזוכה, וסיפרה לה בקול רועד על תחושותיה. טירן ניסתה להרגיע אותה, ובתום השיחה חזרה איילת לישון. בשיעור עות הבוקר התאמת החשש הנורא - לאילת נודע כי בעלה, רס"ר (מיל') טירן ארזי, בן 34, נהרג בניסין.

טירן ואיילת נישאו לפני 12 שנה וש להם שני ילדים, מור בת תשע ורו, בן ארבע. טירן עבד למחיתו כעצמאי בתחום הזיפות. "עברנו יחד וזה היה פשוט תענוג להיות במחיצתו", אמר אתמול חברו לעבודה, חיים ביטון.

אביה של איילת, נתן שמיר, אמר על חתנו: "איש משפחה למרפת, בעל גפלא. הייתי גאה בעובדה שהבת שלי נישאה לאדם כזה. לפני מספר ימים איילת התקשרה לקצין העיר וביקשה לשחרר אותו ממילואים, מכיוון שהיא נמצאת בחופשת מחלה והיא זקוקה לעזרה. אחרי מספר ימים הגיע האישוד שטירן ישתחרר ממילואים. הוא היה צריך להשתחרר היום."

טירן ארזי השאיר אחריו אשה, שני ילדים, הורים - מיכל וירי סי, שלושה אחים - ארז, כפיר וגולן, ואחות, ימית.

עיריית כרמיאל

לשכת ראש העיר

כ"ח בניסן תשס"ב
10 באפריל 2002

לכבוד
משפחת ארזי
שכונת חפציבה
חדרה

שלום רב,

לטעם אנוזי היקנה

העיר כרמיאל אבלה וכואבת עימכם את כאבכם על נפילתו של רס"ר טירן ז"ל בקרב נגד טרוריסטים בני עוולה במחנה הפליטים ג'נין.

לאובדן ולצער אין נחמה והכאב הוא כבד מנשוא.

כל שביכולתנו לעשות הוא לחזק אתכם ולהביע תקווה כי ייתמו עיתות המלחמה הנוראות ויבואו עלינו ימים של שקט ושל שלום.

יהי זכרו של טירן ברוך.

א' תר כ

עדי אלדר
ראש העיר
יו"ר מרכז השלטון תמק(מי)

- מינהל משאבי אנוש וארגון -

אישי

כח' בניסן תשס"ב
10 באפריל 2002
סימוננו: מא/ 29-02

לכבוד
משפחת ארזי
שכונת חפציבה
חדרה

משפחה יקרה,

בצער רב התבשרנו על מותו של טירן ז"ל, בוגר בית-הספר המקיף, עמל חדרה.

מי יתן וטירן יהיה החלל האחרון בדרכינו לשלום המיוחל באזורינו.

מאחל אני לכם שלא תדעו יותר צער !

הרבה בריאות וכל טוב.

בברכה,

משה לינדן, סמנכ"ל
מנהל המינהל למשאבי אנוש וארגון

העתקים:

מר ישראל סדן, ראש עיריית חדרה.

ד"ר חיים אילון, יו"ר הרשת.

מר יצחק פוקס, מנכ"ל הרשת.

מר אמנון אריה, מנהל אגף החינוך, עיריית חדרה.

מר קלמן צהר, מנהל ביה"ס המקיף למדעים ולאמנויות - חדרה.

סגן שר הבינוי והשיכון

בס"ד, ירושלים, כ"ט ניסן תשס"ב
11 אפריל 2002

לכבוד
משפ' ארזי
חפציבה 19
חדרה

שלום וברכה,

המקרה המצער והמזעזע בו נפגע יקירכם טירן הי"ד, ע"י בני עוולה שפלים, כואב ואינו
נותן מנוח.

אני שולח בזאת את תנחומי ומקוה כי בתוך שאר אבלי ציון וירושלים תנוחמו, ונזכה
להתבשר אך ורק טוב.

אבינו שבשמים ירחם ויאמר די לצרותינו, ונזכה בקרוב לגאולה השלמה.

בכבוד רב,

מאיר פרוש
סגן השר

תעודת הוקרה

י. טוון ארזי

תודה מקרב לב

תרומתך ועזרתך לפלוגת המסייעת

ש"ח אחי אמוצי המון של המאמץ,
פי אהבה בשלן עמי.

מן כן לזמן אהיה סמוך ובטוח שתלצח בחיים.
(משאוי של הנכס)

מקצועות 890

Handwritten signature

יום רביעי 10.4.2002

כה בניסן תשס"ב

למשפחת ארזי

אורחך - שאננה הכיסי (פארט) אב"ב אמר "ניצנים" - ללה חיים

מצביעה אף טירן

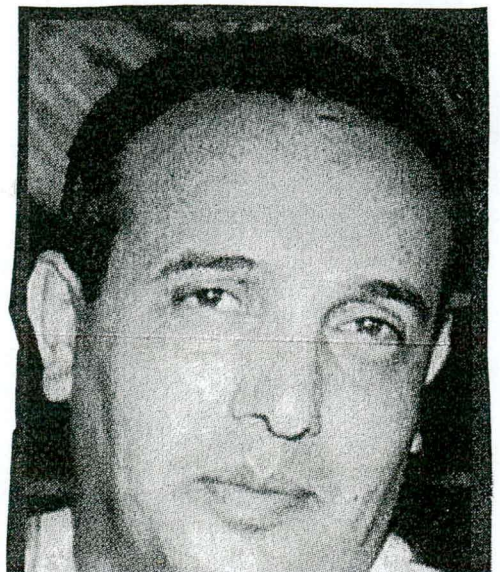
הצופים לא היגנו הבית והמוסדות
הקרה העקובה מדם ב"ש"ן בלשונות "חומר-לשון"
והקלת ארמם ושחזק את כל בני-משפחתך

"ה'אמתכם - צ'איותם אנו את החיוס"

ואסיימת בשורת מהלוח: "מיצרי טירן"

"איננו - לאור - בחושק ובאור"

הדגל תכוא-אבן
המיצרי טירן.....

ג'יק!

יפה, ישמח את הברך כשכך התחמקה תכדינה, וכמה כולם חוכי
לענות על אמא שלי. אז אורך שמיני על קולך ואם יתפלל
עלך פשוט לומר איך אוכלי אתה מאמן.

קפול נהני
אחסי ורף.

ניי, קשה לתאר כמהים אני התקופה
הארוכה יותר. תקופה שאני לא אשכח
ומקוה שגם אתה יתף על כל העתה.

דברים לזכרו של ארזי טירן ז"ל

הלכת מאתנו עכשיו, לקחת אביב והותרת סתיו.
נקטפת באיבך כשהחיוך על פניך שובב, ואנחנו עוד שנים נחפש אחריו.
לנו היית סמל הטוב והלבב, ולפתע פתאום עולמנו חרב.
בשבילנו תישאר בנגה כוכב המציץ אלינו וקריצה בעיניו.
כל הזמן שיחה לי הייתה אתך אהבת את התא החם המשפחתי, שהתאים לך במיוחד.
זיכרון לי אתך: כאשר היינו בטיול בחיק המשפחה בחרמון מסרת לי מכשיר מירס להיות אתך בקשר בכל הדרך. כל הדרך שאנו עוברים נזכרים בחוויות ומדברים כל הזמן, עד שאמרת לי כאן עצור נקטוף לילדים "שקדיה פורחת" ואמרתי לך זה פרח מוגן, אך בכל זאת לשמח את ילדיך רצית, נשענת על הרכב שאנו שותים לחיים, כמה אהבת את החיים.
זיכרון נוסף: כאשר ישנו מיטה צמוד למיטה באוהל באימון בבית גוברין, ודיברנו כל הלילה אך בשלב מסוים הרגשתי שאני מדבר לאדם רדום, הסתכלתי עליך ואמרתי בליבי כמה אהבת להגיד לי אני אוהב להביא סדינים מהבית להריח אותם ולהירדם.
ולסיום
לפעמים אני עומד וחושב מנסה לעכל אבל אין נחמה, מכל עבר קורץ לי חיוך, שעל פניך היה נסוד, במחיצתך אפשר היה לחוש את הטמפו והקצב ולא היה מקום לעצב.
קשה מאוד עליך היה לנעוץ.
חבל שהלכת מאתנו לפתע פתאום, טוב לבך ינחה אותנו כעמוד אש. ונזכור כי דמות כמוד מעט מאוד - יש.

כתב: איתן דהרי

"אין בידינו לא משלות הרשעים ואף לא מיסורי הצדיקים"

חיוק זה אולי הדבר המושק ביותר, אפילו כאשר קשה
וכואה, בכל זאת חיוק. לא ידעת להתלונן וסבלת ממחלת
"אחריות" שכל כך קשה לטפח בימינו. חבר נאמן, איש
מקצוע. בן אדם דל כעס ונאה. מספיק חכם כדי לזרוק
לאחרים להרעים, אבל אף פעם לא הדעים. לא נחדת
מצבדה וידעת לעשות אותה על הצד הטוב ביותר. לא
ידעת לסרב לבקשות ולא חיפשת תירוטים כדי להצדיק
מעשים. אהבת אנשים והט ענו לך באותה צורה.
חבר שידע לעזור בלי להתחשב בעצמו. בסופו של דבר משאמר
"Nobody perfect" אמר את זה, כי לא הכיר אותך. היית
מושלם. וזה כנראה ההסבר הכואב לאסון. אתה האדם הכי
ישר שפגשתי אי פעם. אהבת צדק וחיפשת אותו. עכשיו אני
כאן, וגם מחפש צדק. צדק והסבר. והשאלה "למה...?" לא
תפסיק להטריד עוד הרבה מאוד שנים. עוד הרבה מאוד שנים
תשאר כי האח הקטן שניסיתי להגן ולשמור עליו ....
וכאן נכשלת.

חיים אטוין

יום חמישי כ"ו סיון תשס"ב

טירן יקר,

מרה וכואבת היתה הבשורה על נפילתך, בהגינך על המולדת בעת מבצע "חומת - מגן", וקשה עלי הכתיבה אליך בלשון עבר. מחשבותי עליך מחזירות אותי כעשרים שנה אחורה, עת סיימת לימודיך בבית - ספרנו "ניצנים", בו בילית שמונה שנים.

כמנהלת ביה"ס, פגשתי אותך בהפסקות, במשחקים בחברת ידידיך, ובשיעורים בפעילויות חברתיות. התבלטת אז ביכולתך להבין את דרישות החברה, ולמלא אותן בצורה החברותית ביותר. גילית הבנה ורצון לעזור לזולת, כשהינך שומר על צניעות וחוסר התבלטות.

זוכרת אני את עיניך השחורות מביטות בי בהקשבה בעת שיחה אישית, ובהשפילך מבטך בשעת תוכחה. חבריך ידעו להעריך את טוב לבך, ובקשו את חברתך, וכשנזקקו, לעיתים, למליץ יושר, תמיד היית שם, מוכן לעמוד לצידם. מאחר שהכרתי את הקשר היפה הזה עם חבריך, הבנתי את התיצבותך המיידית לשרות המילואים, כדי לעמוד לצד חבריך הלוחמים, יד ביד.

כל כך הרבה תקוות מלאו את לבנו, לגדל אתכם ברוב טובה ובשלום. שאפנו לראותך מצליח במעשיך לאורך שנים, מגדל את ילדיך בחום ואהבה, כפי שלמדת זאת בבית הורייך, אך יד זדונית קטעה את כל זאת ביד אכזרית, והותירה את כולנו כואבים ודואבים.

יהי זכרך ברוך וחרות בליבנו לעולם!

יהודית אריכא
מנהלת ביה"ס "ניצנים" (בעבר)

לזכרו של בוגר

ארוכה היא מסכת השכול המלווה אותנו לאורך הדורות וכבד הוא מחיר הדמים הנדרש מאתנו. מחיר דמים של עם ומחיר דמים של כל משפחה שאיבדה את היקר לה מכל.

ארוכה היא גם מסכת השכול של ביה"ס המקיף "עמל" חדרה, רק לפני שנה גילינו את הלוט מעל לוח הנצחה חדש לחללי מערכות ישראל בבית הספר. קבענו אז את הלוח עם תפילה בלב כי לא נצטרך להוסיף ללוח ההנצחה שמות של בוגרים נוספים. אני זוכר את כל אותם הבוגרים והם ניצבים מולי בטקס יום הזכרון וגם בלבותיהם אז כפי שבלבנו היום התפילה כי יבוא הקץ לשכול.

אני זוכר גם את טירן ז"ל הניצב אף הוא מולי בטקס שכזה, בלורית גדולה מעטרת את ראשו, זוג עיניים שחורות גדולות משירות מבט ובלבו התפילה כי רשימת הבוגרים הנופלים לא תתארך יותר. מי ידע אז כי גם את שמו נצטרך, כעבור 16 שנים, להוסיף ללוח.

טירן הגיע לבית ספר "עמל" לאחר שסיים את כיתה ה' בבית ספר "ניצנים". מוריו זוכרים אותו כתלמיד שקדן, שקט ומתנהג למופת – דרך ארץ הוא ספג בביתו החם והתומך. לאחר סיום לימודיו בכיתה ט' הוא הופנה למגמת המכניקה בה סיים בהצלחה את לימודיו בשנה"ל תשמ"ו. הוא מצא ענין רב בלימודי המקצוע שבהם הגיע להישגים בולטים במיוחד. הוא אהב גם מאד את שיעורי החינוך הגופני שאף בהם הגיע להישגים טובים מאד.

שם בבית ספר "עמל" הנוסטלגי הוא רכש ערכים של ידידות, של פתיחות והבנה, ערכים של אהבת הזולת, דבקות במטרה שאיפה למצוינות וכבוד לאדם העמל. שם בשכונת "ברנדס" בצל עצי האקליפטוס טירן חווה הרבה רגעים של שמחה, רגעים של סיפוק וגם של הצלחה. שם בחצר ביה"ס השוקקת חדות נעורים הוא רקם גם את תוכניותיו וחלומותיו לשרות הצבאי ואולי גם לאהבה הראשונה.

במשך 4 שנות שהותו בבית הספר הוא הפך מטירן הנער הצנום והחביב בעל המבט המביע תום נעורים לטירן עלם החמודות החסון שכל מעייניו לשרות צבאי משמעותי ותורם ביחידה נבחרת.

עם סיום לימודיך בביה"ס, נפרדנו ממך טירן ומחבריך ב"שלום ולהתראות", לא ידענו אז כי הפרידה ממך תהפוך כל כך מהר לפרידה נצחית... רק שמך ישאר עוד חקוק במורשתו החינוכית של בית הספר.

קלמן צהר
מנהל בית הספר המקיף למדעים ולאמנויות
"עמל" - חדרה

רמ"ד טירן ארזי (33)

המפקד שלו הבטיח מחר הוא משתחרר

„עברתי תאונת-עבודה, שברתי את עצם הזנב והאגן, ובאישורים הרפואיים נקבע שטירן צריך להיות לידו ולעזור לי, סיפרה אתמול איילת ארזי בבכי מר. „אתמול בשעה שתיים בלילה, במה שעות לפני שהוא נהרג, דיברתי עם המפקד שלו. הוא אמר לי אני מודע בר איתך בשקט כי טירן ישן לידו. מחר בבוקר הוא משתחרר.“

„המפקד גם אמר לי שהוא ראה את התיק הרפואי שלי, ושטירן צריך לשבת איתי בבית. גם בקצין העיר אמרו לי שהיום הוא ישתחרר. הם אמרו, 'לא יכולנו להוציא אותו קודם כי הוא היה גוק-עמוק בג'ני'“.

אתמול בשעות הבוקר הגיעו נציגי הצבא, מלווים בראש עיריית חדרה, ישראל סדן, לבית משפחת ארזי ברחוב רמב"ם בעיר. איילת פתחה את הדלת, וממראה פניהם הקודר של העומדים בפתח הבינה כי הנורא מכול קרה: בעלה טירן נהרג.

לפני עשרה ימים גויס ארזי לשירות מילואים. „איילת חששה מאוד מהשירות הזה. היתה לה הרגשה לא טובה“, סיפרה אתמול חברתה לעבודה, שרית עזורה.

טירן ארזי (33) נולד וגדל בחדרה. הוא למד בתיכון „עמל“ בעיר, שירת בצנחנים, ובגיל 23 נישא לבת העיר, איילת. טירן היה עצמאי ועסק בבניית גגות וקירות גבס, ואיילת (31) עובדת בעיריית חדרה. לשניים שני ילדים, מור (10) ורון (4). הלוחיותו תתקיים היום בשעה 16:00 בבית-העלמין בחדרה.

ליאור אליחי

סמ"ד גנדי איסקוב (21)

אתמול קיבל התפקיד שרצה

סמ"ד גנדי איסקוב (21) היה אמור לקבל אתמול שתי בשורות משמחות בבסיסו – מינוי למו"מ מחשבים וזרינת סמל. אבל גנדי הקדים את צאתו מתל"אביב בחצי שעה, לבקשת חברו ליהודה שיגיע להחליפו מוקדם יותר, ונהרג. משפחת איסקוב עלתה ארצה ב'98 מדיגסטאן. גנדי החל ללמוד במכינה באוניברסיטה העברית, אך החליט לעזוב באמצע ולהתגייס לצה"ל. בתחילה הוצב כמש"ק, אבל בעקבות אהבתו הרבה למחשבים ביקש להחליף את מש"ק המחשבים שהשתחרר. "כששמעתי על הפייגוע", סיפר מפקד הבסיס, "מיהרתי לבית החולים בתקווה שברגע שישמע על מינויו לתפקיד שרצה הוא יתאושש. אך שם בישרו לי שגנדי נהרג".

הלווייתו של סמ"ד איסקוב תתקיים היום ב'14.30 בבית העלמין בחדרה.

כתב „ידיעות אחרונות“

חברי וידידי טירן ארזי ז"ל

אותך הכרתי בשנת 1991 בעוד אחד מצווי המילואים לפלוגת מסייעת הגעתי לאחר נסיונות של מעבר מפלוגה ט' וכאשר הגעתי ואותך ראיתי הבנתי שיש לי חבר כבר מהרגע הראשון, חלק מהכימיה שהיתה בינינו זה ששירתת במשטרת ישראל בדיוק כמוני והתחלנו להעביר חוויות על השירות, המשך החברות כאשר היינו בצוות נגמ"ש ביחד, אתה תיפקדת כנהג וגם מכין הפצצות, אני כמש"ק ואז שנינו ביחד צוות לעניין.

כל הדרך באימונים היינו מדברים דרך הקשר הפנימי של הנגמ"ש וכל הזמן היה לנו על מה לדבר, ואז מתברר כי אתה ואני באותה שנה נישאים, ילדתך הגדולה בגיל ילדתי הגדולה, ומפעם לפעם הקשר רק התהדק בינינו וזה הפך לא רק בפגישה במילואים אלא חיי אזרחות וקשר לפחות פעם בשבוע, כל דבר חדש אצלי או אצלך הראשון שיודע זה אני, כאשר התחלת לעסוק באיטום גגות, ידעת שרק אתה תהיה בעל המקצוע גם בבית שלי, ולכן כל פעם שאני מסתכל על ביתי אני נזכר בכך ואומר לאשתי, את יודעת מי בעל המקצוע בבית שלנו. למרות ריחוק הערים שלנו אחד מהשני, נשארת לאחד החברים הטובים והאמיתיים שלי, יש עוד הרבה מה לומר עליך, על טוב ליבך האמיתי למרות שהייתי כועס עליך לפעמים ואומר לך כמה אתה יכול להיות טוב לעולם לא הייתה מסרב לבקשת עזרה.

תמיד היית חייכן, ביישן, לא כעסן ומופנם במקצת, בעל אופי אמיתי (שימד כל כך הלם אותך) והנה זאב הקצין מתקשר אלי ביום צו ה- 8 ואומר לי איתן אתה מתקשר לטירן, ועוד 4 חיילים ואתה איש הקשר שלי איתם, התקשרתי אליך והייתם כל כך נחוש ואמרת לי אני כבר מחכה לפגוש אותך אך זה לא קרה כי אני משרת במשטרה ובוטל צו ה- 8 לגביי, לאחר מכן התקשרת ודיברת עם אשתי והיא מסרה לך כי אני לא מתגייס ופעם ראשונה שאישתי אמרה לי תגובת טירן היתה לא אמיתית, המומה, ובנימת דיבורו לא נשמע טוב. ואמרה לי אתה חייב להתקשר אליו, וכאשר התקשרתי אליך אמרת לי, מה קרה אתה לא מגיע, הסברתי לך ובכדי להרגיע אותך, אמרתי לך יכול להיות שזה ישתנה, ואמרתי לך טירן תשמור על עצמך, הפעם זה לא נראה כמו כל צו מילואים, וכל הזמן איתך הייתי בקשר טלפוני.

והנה מופיע המוות והאובדן ולפתע הבנתי מהו שיממון, רציתי להיות ליד הרבה אנשים כדי שלא אהיה לבד מן הסתם, אם נאמר כי דרך - היא מחזור חיי אדם מסתבר כי לא נחטא לאמת מן הסתם. לידה ומוות חוברים יחדיו, הם השמחה והאושר - הם הכל, הם גם העצב, הבכי והשכול, אם לידה מסמלת ראשית אין כמו חמוות לסופה של תכלית. להיוולד ולחיות זה המהות, ולהפרד מן הדרך - זה למות.

איתן דהרי
אשקלון

טירן

אהבתי לבוא למילואים ולפגוש את החיוד, הבישן והמקסים שלך.
שאומר עלייך הכל אהבת החיים, הנועם שבך החום שלך והכוח הפנימי .
אני רק מצטער על כך שלא שמרתי אתך על קשר מחוץ לצבא .
ולא יצא לי להכיר אותך למעט השיחות והצחוקים שהיו לנו...
אהבתי אותך חבר !

רן בש

סיק!

יבואו לשמוע את הדיבור הנשגב והמחוקק הכבוד, וכשהם כולם חוכים
לעצמם של אמא אבי... אז אורך שמוי על קולו ואם יתפלל
על פשוט לבנות אינו אשכנזי אתה מיטמ.

קפול נהר
אונחת ארץ

ניב. קשה לתאר כחיים את התקופה
הארוכה יותר. תקופה שגני עא אשכנזים
ומקוה שגם אנו נוף עם כה העגה.

טקס הסרת הלוט

הגן ע"ש רס"ר טירן ארזי

בטקס מרגש נקרא הגן הציבורי בשכונת חפיצה על שמו של בן המקום טירן ארזי, שנהרג בקרב בג'נין במבצע חומת מגן

בטקס מרגש שהתקיים בשכונת חפיצה נקרא הגן הציבורי בשכונה על-שם רס"ר טירן ארזי, בן המקום שנהרג במבצע חומת מגן ביחד עם 12 מחבריו.

בני משפחה, חברים לנשק, מוקירי זכרו ותושבים רבים השתתפו בטקס, שהנחתה סגנית ראש העיר הדווה יחזקאלי, וחלקם אף נשאו דברים לזכרו של טירן ז"ל.

טירן ארזי, בן מיכל ויוסף, נולד בחדרה בשנת 1968. כשהיה בן 8 עברה משפחתו משכונת בית אליעזר לשכונת חפיצה, למד בבית ספר ניצנים והמשיך ללימודי חשמל בבית הספר התיכון עמל. בפברואר 87 התגייס לצה"ל ושירת בצנחנים, ומפקדיו סיפרו שהיה עמוד התוך של המחלקה.

לאחר שחרורו התגייס למשטרה, ובשנת 91 נשא אישה והביא לעולם בת ובן. משפחתו וחבריו מעידים כי ניחן בנפש עדינה, ידע להעניק, לאהוב ולכבד, אהב את הזולת ואת בני המשפחה והיה אהוב על כולם. במבצע חומת מגן גויס בצו 8 ושירת בג'נין. טירן היה אמור לצאת לביתו לחופשה, אבל במקומו הגיע קצין העיר ובישר למשפחתו את הבשורה המרה. טירן נפל בקרב ב-9 באפריל 2002, כאשר נכנס בראש לוחמים לתוך סמטה והיה הראשון שנורה ונהרג. בקרב זה נפלו עוד 12 חיילים. בן 33 היה בנופלו. הותיר אחריו אישה, ילדים, הורים, אחים ואחות. על הגלעד שהציבו הוריו של טירן בגן הציבורי, חרותים סביב שמו גם שמותיהם של 12 חבריו שנפלו

עמו בקרב. את הלוט מעל הגלעד הסירו ההורים ביחד עם ראש העיר צביקה גנדלמן אשר נשא דברים לזכרו של טירן והעלה על נס את אחוות הלוחמים, הרעות, והקשר המיוחד שנוצר ביניהם בזמן השירות. הדודה מאיה מזל דיברה על הכאב שהותיר מאחוריו ועל העצב הקשה השורה על המשפחה בפנייתו. חברים מהסדיר והמילואים ריגשו את הקהל הרב שהגיע כאשר דיברו על אישיותו המיוחדת, אהבתו למשפחתו והקשר המיוחד שהיה לו עם נופיה של מדינת ישראל. חניכי תנועת הנוער "בני עקיבא" המשתתפים בפרויקט "אמץ חייל" השתתפו בטקס, ובמסגרת הפרויקט ישתלו פרחים מסביב לגלעד.

טירן,

כמה קשה לכתוב ולתאר חבר בכמה שורות בודדות, ואיך אפשר בכלל להסביר עולם שלם בכמה מילים.

אני זוכר את הפעם הראשונה שהגעתי למילואים, מ"מ צעיר שהשתחרר לא מזמן מהסדיר. חששתי מעט מהמפגש הראשון עם עולם המילואים, אך הרבה בזכות חוש ההומור שלך, החום והאהבה שאתה יודע לתת סביבך הרגשתי מהר מאוד בבית.

אני עד היום לא מבין איך הצלחת לשלב בין רצינות ואחריות בתעסוקות, ההשקעה הרבה באימונים לבין מעשי השובבות שהיית אוהב לעשות.

אני לא אשכח את המסירות הרבה שלך בלחימה בג'נין, איך דאגת להיצמד לעודד המ"פ ולהיות כל הזמן מעורב ומעודכן בכל מה שקורה.

הייתה לי הזכות להיות המ"מ שלך במשך תקופה ארוכה של כשבע שנים,

יחסר לי מאוד שמחת החיים, החיוך השובב וטוב הלב שלך

זאב.

10.04.2002

לטירן היקר

טירן בן דודי היקר,
בן יוסף אחי אבי, ומיכל, משפחה יקרה.
הצבי ישראל, על במותיך חלל, איך נפלו גיבורים?
גדלת פרח, קומתך כתמר
ודמותך מותירה חיוך חום ואהבה
בגופך טירן עצרת את האויב
למעננו, החיים, אותם אתה אוהב.
משחר ההיסטוריה, סובל עמנו תלאות.
העם הערבי מסרב את הטוב לראות
עם מרצחים, בני עוולה, שפלים,
יש להכותם, עד חורמה, ללא רחם ושפטים
בשמך טירן, אני פונה אל ראש הממשלה,
אריק שרון ושותפיו
בשר ילדים – איננו תחליף לתחמושת
בשר ילדים – איננו תחליף לשיטות לחימה
יש לנו יכולות רבות, אותן יש להפעיל
וכוחנו לאויב להראות
מספיק להצטנע, ולומר מילים יפות
בשמך טירן, מיד והיום, פונה אני לעם ישראל להתאחד.
בוז לכל המפגינים – ייפי הנפש
הגורם לפילוג במעשיהם ובדברי הרפש.

ראה טירן, עם רב היום ניצב איתך
דומם אך לא שותק, כי דמך זועק, נקמה! נקמה!
בשמך טירן ובעזרת האל
ארץ ישראל לנצח של עם ישראל
לזכרך טירן במהרה יבוא הגואל.
אל אלוהים שבשמיים, שמור זו הארץ וזה העם
הקל על הכאב ושלח במהרה גואל גם.

תהא מנוחתך עדין
בת דודתך שלמה הגדול
ברכה ורד

הזמנה

הנכם מוזמנים לרקס חנוכת אוסטרונות לילדים

ע"ש סיפן אפרזי ז"ל

שנאל באילוי תקפיו באמצע חומת מאן.

הרקס "ערק בחסות ראש סיפיות חרפה

מר ישראל 190

ביום ג' 25.6.09 בתמוז תשס"ט בשעה 16:30

ברחוב אמצע ערפא פינת השופטים

(אול בויס עמיסה) בשבת אולטה

תוכנית:

ברכות: מר עזרא 160 ערפא - סאן השר לביטחון פנים

מר ישראל 190 - ראש הסעי חרפה

מר חיים אביאן - סאן ראש הסעי

מר אריק שארף - מנהל אצל הרווחה והקליטה

גב' חנה ברזם - מפקחת שרות ילד ונוער

משפחת אפרזי

אופס ילדי האוסטרונות

משרד האגף

רח"י הגיבורים 67
ת.ד. 16
חדרה 38255

טל. 04-6338954
פקס. 04-6344450

חמולקת לשירותי קהילה
המדור לעבודת קהילתיות
יחידת ההתנדבות

טל. 04-6303371/2

חמולקת מערב

טל. 04-6303390
04-6338290/6
פקס. 04-6325981

חמולקת מזרח

טל. 04-6303370/5
04-6303365

המדור לזקן

טל. 04-6303367/8/9

חיידוח לטיפול בהתמכרות

טל. 04-6220411/2
טלפקס. 04-6344519

התחנה לטיפול משפחתי

טל. 04-6303306
04-6303773

חמולקת למניעת אלימות

טל. 04-6303306
04-6303774

מע"ש

טל. 04-6336167
טלפקס. 04-6330751

מעון גל אור

טל. 04-6332798

"אילנה מכלרה המכרה את הזריוג" (אחוגר)

טירן ארזי ז"ל

שכונה קטנה, אי שם השייכת לחדרה העיר.
שהדרך אליה עטופה בירק, שיחי בר, פרחי בר וחיות בר נדירות.
שכונה פסטורלית, הן מבחינת הנוף הטבעי והן מבחינת הנוף האנושי- ובתוכם
משפחת ארזי.

שהינה משפחה, מוותיקי חדרה, שורשית, אהבת אי"י ואהבת האדם הנם חלק
מערכיה. לילדיהם שנולדו לתפארת קראו בשמות הקשורים לא"י. כל אחד
מהם מסמל תקופה בחיי המדינה והעם.

בשכונה נפלאה זו, ממוקם ביי"ס גלים לילדים עם צרכים מיוחדים ועובדים
במערך זה אנשים עם נשמה מיוחדת. בתוכם מיכל- האם של טירן ז"ל.
את הבשורה המרה, על נפילתו של הבן טירן קיבלה מיכל בביה"ס.
זעקות השבר הדהדו בין כתליו, תלמידים ואנשי צוות עמדו דוממים וכואבים
את כאבה של מיכל והמשפחה ואין בפינו נחמה.

הכרנו את טירן וליווינו את התפתחותו עם האם מיכל מינקותו ועד בגרותו,
ברגעים השמחים והכואבים, הכרנו אותו כילד, נער, חייל, אב ועד היום
הכואב- יום מותו.

מיכל, חינכת וגידלת את ילדייך לנתינה ולאהבת האדם והמולדת.
בנד טירן מלח הארץ נפל חלל על מזבח הארץ בקרב בגינין, במבצע חומת מגן.
שוב חיים אנו את דברי המשורר נתן אלתרמן "אין מדינה ניתנת לעם על מגש
הכסף".

אנו משפחת גלים מחזקים את ידכם.
אתכם בכאבכם העצום ושלא תדעו עוד דאבה.

תמר טובי- מנהלת ביה"ס

צוות המורים, העובדים והתלמידים

טירן

נולד ב-17.10.1968 בבית חולים "הלל יפה" לאחר מלחמת ששת הימים".

בן למיכל ויוסף אח לארז גולן כפיר וימית.
שמו נקרא בישראל טירן על שם "מיצרי טירן".
את שנותיו הראשונות עשה בשכונת בית אליעזר בגן חיותה.
לימים עזבה המשפחה לשכונת חפציבה.
טירן למד כיתות א-ח בבית הספר "ניצנים" שבשכונת נווה חיים.
ואת התיכון בבית ספר "עמל" בחזרה וקיבל הישגים גבוהים.
התגייס בפברואר 1987 ליחידת הצנחנים תחת פיקודו של כוכבי וקיבל תעודת הוקרה על התנהגות למופת.
לאחר שיחרורו התגייס למשטרת ישראל והיה לבלש במשטרת טייבה.

ב-3.3.1991 נישא לאיילת בת נעמי ונתן שמור והקים בית בישראל.

עם השנים נולדו לבני הזוג ילדים מור בת 10 ורון בן 4.
אשתו וילדיו מילאו את כל עולמו.
טירן חינך את ילדיו לאהבת הארץ ועם ישראל.
במבצע "חומת מגן" נקרא לשירות מילואים בצו 8
טירן נפל בקרב בג'נין ב-9.4.2002 יום השואה והגבורה.
טירן ניחן בעדינות נפש אהבת הזולת והמשפחה אהוב על כולם
אדם שיודע להעניק לאהוב לכבד, אדם יקר שרק יחסר
אדם מיוחד בן אח בעל ואבא

טירן

כתבה האם מיכל

מבצע ימים

לירן ארזי

לירן, לוקן, טאק, לא נחבא אלא הפעלים,
 אותו מיז לעקובות שותים.
 הקחור הצה תחמן לא קא.
 וחצוב אמנה יסוד לעתוח מחסן
 פוקה את העניים ופנאום הוא מתקלף.
 במשקפי צנצט מסוך אופלקר.
 באצמות בין פיל לבימה שהוא שותה,
 אמר: 'במשקל' להיות אני רוצה.
 תימני שחור עם עם חם וצבול,
 צואק הוא לביבלי יותר מהכיס.
 מהמאז תאצ וצה להשתחרר,
 אק עם כה קר-נוסם לא הסניס לצבור.

הרספיה של לירן.

